

ἴστανται ἐκεῖ ἀντιπρόσωποι τοῦ πάλαι πλούτου τοῦ ναοῦ καὶ τῶν μεγαλοπρεπεστάτων τῶν πρώτων αἰώνων τελετῶν, ὅτε πυκνὸν ἡθροίζετο ἐντὸς τῆς ἐκκλησίας τὸ πλῆθος, καὶ διάκοσμος πλούσιος ἐκάλλυε τοὺς καταρρευσάντας θόλους, καὶ τοὺς ἡρειπωμένους τοίχους μιᾶς τῶν περικαλλεστάτων τῆς Κρήτης ἐκκλησιῶν. Ρίξαι μικρὰ φοίνικος φύονται παρὰ τὴν εἴσοδον τοῦ ναοῦ. Ἀσθενεῖς εἶναι ἔτι οἱ κορμοὶ· οἱ κλάδοι τῶν τρυφεροῦ· ἄλλ' ἀκμαῖον τὸ φύλλωμα. Εἶναι ἴσως παραφυάδες ἢ λείψανον εὐρώστου φοίνικος βλαστήσαντος ποτὲ ἐκεῖ καὶ ὑπὸ τὴν σκιὰν αὐτοῦ, διαρκῶς ἀνανεουμένου, δεχθέντος τοὺς πρώτους χριστιανούς. Εὐοίωνος φαίνεται ἐκεῖ τῶν φοινίκων τούτων ἡ παρουσία. Ἐμφανίζονται ὡς σύμβολον ἀναστάσεως ἐν μέσῳ ἐρείπειῶν διαφόρου φύσεως, λατρείας καὶ ἐποχῆς, ἅτινα τοῦ θανάτου ὁ δεσμὸς φαίνεται μόνος ἐνώνων.

Πρὶν ἢ καταλείπω τὸ χωρίον ἐπεσκέφθην τὴν ἐκκλησίαν ἐπ' ὀνόματι τῶν Ἀγίων Δέκα τιμωμένην. Καὶ ὁ ναὸς οὗτος φέρει τὰ ἔχνη τῶν περιδικῶν κατὰ τῶν χριστιανικῶν ναῶν ἐπιθέσεων τῶν Τούρκων. Ἐντὸς αὐτοῦ φυλάσσεται μάρμαρον, ἱκανὰς περιέχον κοιλότητας, ἃς ὁ λαὸς ὑπολαμβάνει ὅτι εἶναι τὰ ἔχνη τῶν γονάτων τῶν δέκα μαρτύρων τῶν χάριν τῆς πίστεως ἀποκεφαλισθέντων. Εἰς διαφόρους οἴκους τοῦ χωρίου σῶζονται ἀποτεθειμένα τεμάχια ἀρχαίων ἀγαλμάτων προσιτῶν εἰς τὴν θέαν. Ἡ περίξ γῆ εἶναι κατεσπαρμένη ὑπὸ ποικίλων συντριμμάτων ἀρχαίας τέχνης. Ἐντὸς τῶν ἀγρῶν, τῶν κήπων, εἰς τὰ προπύλαια τῶν οἰκιῶν, ὅπου δῆποτε καὶ ἂν σκάψῃ τις, ἀνευρίσκει τοιαῦτα μαρτύρια τῆς λαμπρότητος καὶ εὐκλείας τῆς ἀρχαίας Γόρτυνος. Αὐλοῦσιν ἐν τῇ τόπῳ περὶ ὠραίου ἀγάλματος Μινωταύρου συληθέντος ὑπὸ τῶν Ἀγγλων, καὶ περὶ ὠραιοτάτου συμπλέγματος παριστάντος τὴν ὑπὸ τοῦ Διὸς ἀπαγωγὴν τῆς Εὐρώπης, ἀπαχθέντος καὶ τούτου μακρὰν.

Μικρὸν μετὰ μεσημβρίαν ἀπεχαιρετήσαμεν τῆς ἀρχαίας Γόρτυνος τὰ ἐρείπια, τοῦ Λαθυρίνου τὰς θέσεις, τοῦ Ἀγίου Τίτου τὴν ἐκκλησίαν, τὸν ἱστορικὸν ἐκεῖνον καὶ εὐρὺν χώρον ἔνθα ἐθεμελιώθη, ἤκμασε, καὶ ἀπωλέσθη μία τῶν πλουσιωτάτων καὶ εὐκλεεστάτων ἀρχαίων πόλεων τῆς Κρήτης καὶ τῆς Ἑλλάδος. Ἀπὸ τοῦ ὕψους τῆς ὁδοῦ, ἣν ἐτράπημεν χωροῦντες πρὸς τὸ Ἡράκλειον, εἶδομεν ὑπὸ τοὺς πόδας ἡμῶν ἐκτεινομένην τὴν μακαρίαν πεδιάδα τῆς Μεσσαράς. Ὅπου δῆποτε καὶ ἂν ἔστρεφέ τις, θέαμα ἀπαρμιλλοῦ φυσικοῦ κάλλους ἀνεπτύσσετο πλουσίως πρὸ τῆς γοητευθείσης ὁράσεως. Ἡ πεδιάς τῆς Μεσσαράς λόγῳ ἐκτάσεως καὶ γονιμότητος θὰ κατεῖχε θέσιν ἀξιοσημείωτον ἐν πάσῃ πλουσιωτάτῃ χώρᾳ, κατὰ μείζονα δὲ λόγον ἐν τῇ ὀρεινῇ Κρήτῃ. Βαθὺ συναίσθημα λύπης μὲ κατέσχε τὴν

ὄραν καθ' ἣν προσεῖδον τὸ ὕστατον τὴν θάλασσαν τῆς Λιβύης. Εἰς τὰς ἀπωτάτας ἐσχατίας αὐτῆς, ἐπὶ τῆς Ἀφρικανικῆς ἀκτῆς τῆς Κυρρήνης, σῶζονται ἔτι ἐρείπια πλουσίας Ἑλληνικῆς ἀποικίας ἅτινα φιλοστόργως πως, διὰ τοῦ ἀτελευτήτου πόντου, ἀνεζήτην τὴν ὄραν ἐκείνην ὁ ὀφθαλμὸς τοῦ θεωροῦντος τὰ λείψανα τῆς Γορτύνης. Πανταχοῦ ἐν τῇ φύσει ἐνεφανίζοντο κλέους παρελθόντος, καὶ ἰσχύος ἐκλείπουσης ἐρείπια! Γόνιμον ὁμῶς πνεῦμα ἐφαίνετο ζωοποιοῦν τὴν σιωπηλὴν ἐκείνην ἔκτασιν, καὶ ὑπεράνω τῶν λίθων τῆς Γορτύνης φερόμενον ἠρέσκετο οἶονε κηρύσσειν, ὅτι ἀπὸ τῶν κόλπων τῆς ἀποτεφρωθείσης ἐκείνης ζωῆς δύναται νὰ προκύψῃ νέος ἐθνικὸς βίος, ἀφοῦ πλούσια τὰ σπέρματα ἀκμαίας ζωῆς εὑρηνται κατεσπαρμένα καὶ ἀφανῶς καλλιεργούμενα εἰς τὴν μεστὴν δόξης καὶ ἀναμνήσεων πεδιάδα, καὶ τὴν νῆσον καθόλου.

(Ἔπεται συνέχεια).

ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΠΑΓΑΝΕΛΗΣ

ΣΤΑΤΙΣΤΙΚΗ ΕΛΛΗΝΙΚΩΝ ΝΟΜΩΝ

Ἀρτίως ἐδημοσιεύθη ἐκ τοῦ ἐθνικοῦ τυπογραφείου μέγα τεῦχος, ἐκ σελίδων 650 περίπου, περιέχον ἅπαντας τοὺς νόμους τοὺς ψηφισθέντας κατὰ τὴν παρελθοῦσαν σύνοδον τῆς Βουλῆς καὶ ἐπικυρωθέντας ὑπὸ τοῦ βασιλέως. Ὁ ἀριθμὸς τῶν νόμων τούτων ἀνέρχεται εἰς 170, ἀλλ' ἐξ αὐτῶν πρέπει ν' ἀφαιρέσωμεν 17 ἀναφερομένους εἰς χορηγίας ἀναπληρωτικῶν καὶ ἐκτάκτων πιστώσεων καὶ εἰς τὸν προϋπολογισμὸν τῶν ἐσόδων καὶ ἐξόδων, ἥτοι εἰς ἀντικείμενα μὴ ἀποτελοῦντα ἀκριβῶς εἰπεῖν τὴν ἔννοιαν νόμου.

Ἄλλ' ὅπως δῆποτε οἱ ψηφισθέντες καὶ δημοσιευθέντες 170 νέοι νόμοι ἀποτελοῦσι ποσὸν οὐκ εὐκαταφρόνητον, τοσοῦτον μᾶλλον καθ' ὅσον προστίθενται εἰς τὸ ἀρκούντως ἥδη ὑπερῶν ποσὸν τῶν ὑπαρχόντων. Κατὰ τὴν παρ' ἡμῖν σιωπηρῶς ἐπικρατήσασαν ἀρχὴν τῆς δι' ἀλφαριθμητικῶν γραμμάτων ἀριθμήσεως τῶν νόμων, ὁ τελευταῖος τούτων ψηφισθεὶς φέρεται ὑπὸ στοιχείῳ ΑΦΞΔ', ὅπερ ἰσοδυναμεῖ πρὸς ἀριθμὸν 1564. Ὁ ἀριθμὸς δὲ οὗτος δὲν ἐκφράζει, ὡς ἡδύνατό τις νὰ ὑποθέσῃ, πάντας τοὺς ἀπὸ συστάσεως τοῦ ἑλληνικοῦ βασιλείου δημοσιευθέντας νόμους, ἀλλὰ μόνον τοὺς ἐπὶ τῆς βασιλείας Γεωργίου τοῦ Α'. Ἐπὶ τῆς βασιλείας Ὁθωνος οἱ νόμοι μέχρι μὲν τοῦ 1845 δὲν ἔφερον ὡς διακριτικὸν στοιχεῖον τὴν διὰ τοῦ ἀλφαριθμητικῶν ἀριθμῶν, ἀλλὰ μόνον τὴν χρονολογίαν τῆς ἐκδόσεως αὐτῶν, ἀπὸ δὲ τοῦ ἔτους ἐκείνου ἤρξατο ἡ ἀριθμῆσις τῶν νόμων, τεθέντος τὸ πρῶτον τοῦ στοιχείου Α' ἐπὶ τοῦ νόμου, δι' οὗ ἡ

πίστωσις διὰ τὰ ἑξῶς τῆς πρώτης τριμηνίας τοῦ 1845 δι' ἅπαντα τὰ ὑπουργεῖα ὠρίζετο εἰς 3,045,480,96 δραχ. Ἐκτοτε μέχρι τῆς ἐξώσεως τοῦ Ὁθωνος ἐδημοσιεύθησαν τοιοῦτοτρόπως νόμοι 756, καθότι ὁ τελευταῖος νόμος πρὸ τῆς 10 Ὀκτωβρίου 1862 φέρει τὸ στοιχείον ΨΝΣ'.

Εἰς τοὺς 1564 ἄρα νόμους τῆς βασιλείας Γεωργίου πρέπει νὰ προσθέσωμεν οὐ μόνον τοὺς 756, τοὺς δημοσιευθέντας ἀπὸ τοῦ 1845 μέχρι τοῦ 1862, ἀλλὰ καὶ τοὺς ἀπὸ τῆς ἀρχῆς τῆς βασιλείας Ὁθωνος μέχρι τοῦ 1845 καταχωρισθέντας ἐν τῇ «Ἐφημερίδι τῆς Κυβερνήσεως». Τῶν τοιούτων ἡ ἀριθμησις εἶναι βεβαίως λίαν δυσχερής, διότι ἕνεκα ἑλλείψεως κατὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην συντάγματος καὶ νομοθετικῶν βουλῶν ἐξεδίδοντο πολλὰ διατάγματα ἔχοντα καὶ νῦν ἐτι τὴν δύναμιν καὶ τὸ περιεχόμενον νόμων· ἀλλ' ὅπως δῆποτε ἐὰν ὑπολογίσωμεν τούτους εἰς τετρακοσίους νομίζομεν, ὅτι δὲν ἀπομακρυνόμεθα κατὰ πολὺ τῆς ἀληθείας.

Κατὰ ταῦτα προσθέτοντες τ' ἀνωτέρω ποσὰ ἀνευρίσκομεν, ὅτι ἀπὸ τῆς συστάσεως τοῦ ἑλληνικοῦ βασιλείου καὶ τῆς ἐκδόσεως τῆς «Ἐφ. τῆς Κυβερνήσεως», ἥτοι ἀπὸ 16 Φεβρουαρίου 1833 μέχρι σήμερα, ἐδημοσιεύθησαν ἐν ὅλῳ νόμοι ἑλληνικοὶ 2,720 περίπου. Ἀλλ' ἐκ τούτων πρέπει ν' ἀφαιρέσωμεν τοὺς προϋπολογισμοὺς, τὰς ἐγκρίσεις τῶν ἐκτάκτων καὶ τακτικῶν πιστώσεων καὶ ἄλλα τινὰ, φέροντα μὲν τὸν τίτλον τοῦ νόμου, ἀλλὰ μὴ περιέχοντα οὐδεμίαν νομικὴν διάταξιν καὶ καταργηθέντα εὐθὺς μετ' ὀλίγον, ἃς ὑποθέσωμεν δὲ τοὺς τοιούτους εἰς 500.

Ἔχομεν ἄρα 2,200 περίπου νόμους καθ' ὅλην τὴν ἐννοίαν αὐτῶν. Πόσοι καὶ τίνες ἐξ αὐτῶν κατηργήθησαν ὀριστικῶς, οὐδεὶς Ἑλλήν δύναται νὰ ὀρίσῃ ἐπακριβῶς. Ἀλλὰ ὑπὲρ τὸ πιθανὸν λογίζοντες δύναμεθα ν' ἀναβιβάσωμεν εἰς 200 τοὺς ἐξαφανισθέντας τέλειον καὶ ἀκυρωθέντας ἐξ ὀλοκλήρου καὶ ῥητῶς δι' ἄλλων μεταγενεστέρων νόμων.

Ἵπολείπονται λοιπὸν 2,000 περίπου νόμοι, ἐξ ὧν οἱ μὲν ἀμφιβόλου ὑπάρξεως καὶ ἰσχύος, οἱ δὲ κολοβοὶ καὶ ἡκρωτηριασμένοι, ἐλάχιστοι δὲ οἱ ἐπιπλέοντες σῶοι καὶ ἄρτιοι ἐν τῷ νομοθετικῷ ὥκεανῳ. *Rari nantes in gurgite vasto.*

Ἀλλὰ παρὰ τὴν πληθὺν ταύτην τῶν νόμων ὀφείλομεν νὰ ὑπολογίσωμεν καὶ τὰ διατάγματα, τὰ περιέχοντα τὴν λεπτομερεστέραν τῶν νόμων ἀνάπτυξιν ἢ καθαρῶς νομικὰς διατάξεις κατ' ἐντολὴν καὶ ἐξουσιοδότησιν τῆς Βουλῆς. Διότι ἀμφοτέρων τούτων ἡ γνῶσις ἐπιβάλλεται ἀναγκαιῶς οὐ μόνον τοῖς διοικητικοῖς ὑπαλλήλοις, ἀλλὰ καὶ πᾶσι τοῖς περὶ τὴν ἐφαρμογὴν τῶν νόμων ἐνασχολουμένοις. Ἐὰν δὲ κατ' ἐλάχιστον ὅρον ὑπολογίσωμεν, ὅτι δι' ἕκαστον νό-

μον ἐξεδόθη καὶ ἐν διάταγμα, ἡ διοίκησις καὶ τὰ δικαστήρια ἐν Ἑλλάδι ἀναστρέφονται ἐντὸς τοῦ λαβυρίνθου 4,000 περίπου νόμων καὶ διαταγμάτων!

Ὅποσαι ζημίαι τῶν πολιτῶν καὶ ἔριδες δικαστικαὶ καὶ ἀγῶνες δαπανηροὶ, ὁπόση δὲ χρονοτριβὴ καὶ πολυγραφία ἐπέρχεται ἐν τῇ διοικήσει τοῦ Κράτους ἐκ τοιαύτης πολυνομίας καὶ τῆς ἐντεῦθεν προερχομένης ἀμφιβολίας περὶ τοῦ ἐφαρμοστέου ἐκάστοτε νόμου καὶ ἄρθρου, πολυλάκις δὲ καὶ ἐκ τῆς δυσχερείας περὶ τὴν εὐρεσιν αὐτῶν, νομίζομεν μάταιον ν' ἀναπτύξωμεν ἐνταῦθα.

Ἀλλὰ τὰ κακὰ ταῦτα δὲν ἐπιχωριάζουσι παρ' ἡμῖν μόνον. Πάντα σχεδὸν τὰ νεώτερα Κράτη πάσχουσι κατὰ τὸ μᾶλλον ἢ ἥττον ἐκ τοῦ μεγάλου δεινοῦ τῆς πολυνομίας, τοῦτο μὲν ἕνεκα τῆς ἀτελοῦς τῶν νομοσχεδίων καταρτίσεως καὶ ἐσπευσμένης ψηφίσεως αὐτῶν ὑπὸ τῶν Βουλῶν, τοῦτο δὲ ἕνεκα τῆς ἀγνοίας ὑπὸ τῶν νεωτέρων νομοθετῶν πολλῶν κοινωνικῶν σχέσεων καὶ ἀναγκῶν τοῦ λαοῦ καὶ τῆς ἑλλείψεως ἀκριβῶν στατιστικῶν πληροφοριῶν.

Τὸν τρόπον ὅμως τῆς μετριάσεως καὶ διορθώσεως τοῦ κακοῦ τούτου ὑπέδειξαν πολλάκις οἱ πρακτικοὶ νομοθέται τῆς Ἀγγλίας ἀνακαθάρτοντες ἐκάστοτε καὶ κωδικοποιούντες εἰς ἓνα μόνον νόμον πλήρη καὶ ἄρτιον τοὺς κατὰ διαφόρους ἐποχὰς νομοθετηθέντας περὶ τοῦ αὐτοῦ ἀντικειμένου. Μόνος ὁ περὶ δημοσίας ὑγιεινῆς ἐν Ἀγγλίᾳ νόμος τοῦ 1848 περιέχει διεσκευασμένον ἀρμονικῶς καὶ κωδικοποιημένον εἰς ἓνα νόμον τὸ ὕλικόν 50 ἄλλων προεκδοθέντων. Ἀλλὰ καὶ ὁ περὶ δῆμων νόμος καὶ ὁ περὶ τύπου καὶ ὁ περὶ εἰσπράξεως τῶν δημοσίων φόρων καὶ ἄλλοι πολλοὶ εἶναι ἐν Ἀγγλίᾳ τοσαῦται ἀνακαθάρσεις καὶ κωδικοποιήσεις ἄλλων προγενεστέρων, αἵτινες οὐσιωδῶς ὠφέλησαν καὶ διευκόλυναν ἐν τῇ ἐκπληρώσει τῶν καθηκόντων αὐτῶν τοὺς τε διοικοῦντας καὶ διοικουμένους.

Ἀπόπειραν τοιαύτης καὶ παρ' ἡμῖν νομοθετικῆς κωδικοποιήσεως ἀποτελεῖ τὸ καὶ ἄλλοτε ὑποβληθὲν τῇ Βουλῇ, μέλλον δὲ νὰ ὑποβληθῇ καὶ κατὰ τὴν προσεχῇ σύνοδον νομοσχέδιον περὶ χαρτοσήμου, δι' οὗ καταργοῦνται ῥητῶς πάντες οἱ περὶ τοῦ αὐτοῦ ἀντικειμένου προϋπάρχοντες νόμοι καὶ διατάγματα. Κώδικα δ' ἀληθῆ ἀποτελεῖ καὶ ὁ τελευταῖος περὶ στρατολογίας τοῦ κατὰ γῆν στρατοῦ νόμος, συγκείμενος ἐξ 190 ἄρθρων, ἐν οἷς συμπεριελήφθησαν καὶ κατετάχθησαν ἐπιστημονικῶς πάντες οἱ περὶ τοῦ αὐτοῦ ἀντικειμένου πρόγενεστεροὶ νόμοι, δέκα τὸν ἀριθμὸν ἐν ὅλῳ, οἵτινες καὶ ῥητῶς κατηργήθησαν. Ὅσας δῆποτε δὲ καὶ ἄν ἔχη καὶ οὗτος ἑλλείψεις καὶ χάσματα, ταῦτα εἶναι βεβαίως δεκάκις, ἂν μὴ καὶ πλεον, ὀλιγώτερα τῶν ἐλ-

λείψων και χασμάτων τῶν δέκα ἐκείνων νόμων.

Ἐάν τὸ αὐτὸ σύστημα τῆς κωδικοποιήσεως ἐφαρμοσθῇ καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων κυριωτέρων διοικητικῶν νόμων, ἡ ἑλληνικὴ διοίκησις καὶ οἱ διοικητικοὶ ὑπάλληλοι ὡς καὶ τὰ δικαστήρια θέλουσιν ἀπαλλαγῇ ἐνὸς τῶν μεγαλειτέρων βαρῶν, ἅτινα πιέζουσι καὶ ἄγχουσιν ἀμφοτέρω μέχρῃ ἀκινήσιας καὶ ἀποπνιγμοῦ. ¹

Γ. Ι. ΑΓΓΕΛΟΠΟΥΛΟΣ

ΑΝΕΚΔΟΤΟΝ ΕΝΟΣ ΕΚΑΤΟΜΜΥΡΙΟΥΧΟΥ

Πάγκοινων εἶνε τὸ ἀνέκδοτον τοῦ Γάλλου τραπεζίτου (τοῦ Λαφιττ) τοῦ ὀφείλοντος τὴν κολοσιαίαν αὐτοῦ περιουσίαν εἰς τὴν βελόνην, ἣν κύψας ἀνήγειρεν ἐν τῇ αὐλῇ τοῦ πλουσίου τραπεζίτου, ὅστις πρὸ μικροῦ εἶχεν ἀρνηθῇ νὰ παραλάβῃ αὐτὸν ἐν τοῖς γραφείοις του. Ὁ τραπεζίτης, ἰδὼν τὸ κίνημα τοῦ νέου ἐθαύμασε τὸν πρὸς τὴν οἰκονομίαν ἔρωτά του, ἐμίσθωσεν αὐτὸν ἀμέσως ὡς ὑπάλληλον, βραδύτερον δὲ βλέπων τὰς μεγάλας αὐτοῦ ἀρετάς, τὸν προσέλαβεν ὡς συνέταιρον, καὶ ἔδωκεν αὐτῷ εἰς γάμον τὴν θυγατέρα του.

Γνωστὸν ὥσαύτως εἶνε ὅτι πολλοὶ τραπεζίκοι οἶκοι ἰδρύθησαν ὑπὸ δραστηρίων ἀνδρῶν, οἵτινες ἤλθον εἰς τὴν πρωτεύουσαν ὑποδεδημένοι μὲ τὰ κλασικὰ κρούπεζα καὶ μὲ δύο φράγκα ἐν ὄλῳ εἰς τὸ θυλάκιον.

Ἄλλ' οὐδὲν ἐκ τῶν ἀφορώντων αὐτοὺς ἀνεκδότων εἶναι ὠραιότερον ἐκείνου, ὅπερ διηγοῦνται περὶ τοῦ ἰδιοκτῆτου ἐνὸς τῶν σπουδαιοτέρων ἐργοστασίων τῆς Γλασκώθης.

Πρὸς ἀποφυγὴν προσωπικότητων δυνάμεθα νὰ ὀνομάσωμεν τὸν ἥρωα τῆς τερπνῆς ἱστορίας ἀπλῶς Δόναλδ.

Σκώτὸς τις εἶχεν ἐν Γλασκώθῃ, πρὸ τριακονταετίας, κατὰστημα μικρότατον. Βαθμηδὸν συνήγαγε μικρόν τι κεφάλαιον δι' οὗ ἱδρυσε βαμβάκουφαντουργεῖον. Πεισιμένος ὅτι τὰ ὑφάσματα ἅτινα κατεσκεύαζεν ἦσαν ποιότητος ἀρίστης, ὁ ἐργοστασιάρχης συνέλαβε τὴν πρόθεσιν νὰ εὐρύνη τὸν κύκλον τῶν ἐργασιῶν του. Κατήρτισε λοιπὸν ὀγκῶδες δέμα δειγμάτων καὶ ἐξέπεμψε τὸν υἱὸν του εἰς περιοδείαν μετ' αὐτοῦ. Ὁ νεαρὸς Καλυδώνιος, εἰκοσαετῆς μόλις τὴν ἡλικίαν καὶ κράσεως κάπως ἀσθενικῆς, δὲν ἐνέπνεε μέγαν σεβασμόν, ἀλλ' εἶχε τὸ πνεῦμα θετικὸν καὶ τὸ ἦθος ἀποφασιστικόν, μ' ὅλον δὲ τὸ καχεκτικὸν ἐξωτερικόν του ἦτο σωματικῶς εὐσθενέστατος.

Ἀπέρχεται λοιπὸν πρὸς τὸν σιδηροδρομικὸν

σταθμόν, ἐλαφρῶ τῷ ποδὶ, ὅπως μεταβῇ κατ' εὐθείαν εἰς Λονδίνον. Ἄμα φθὰς ἐκεῖ φροντίζει νὰ προμηθευθῇ τὰς διευθύνσεις τῶν κυριωτέρων καταστημάτων ὑφασμάτων καὶ χωρὶς νὰ χάσῃ καιρὸν μεταβαίνει μετὰ τοῦ δέματός του εἰς τὸν πρῶτον ὑφασματοπώλην τοῦ Ἀστεος.

Τὸ κατὰστημα ἔβριθε πελατῶν. Κάθηται καὶ ἀναμένει ὅπως τις τῶν ὑπαλλήλων εὐκαιρίσῃ, ἵνα ἀποταθῇ πρὸς αὐτόν. Ἡ εὐκαιρία αὕτη παρουσιάζεται μετὰ παρέλευσιν μιᾶς ὥρας.

Ὁ Δόναλδ προχωρεῖ, ἀποτίθησι τὸ δέμα του καὶ τὸν πῖλόν του ἐπὶ τοῦ πρατηρίου. καὶ διὰ τῆς γνησιωτέρας σκωτικῆς προφορᾶς ἐρωτᾷ ἔάν δύναται νὰ ἴδῃ τὸν καταστηματάρχη.

— Τί τὸν θέλεις; τὸν ἐρωτᾷ ἀποτόμως ὁ ὑπάλληλος.

— Θέλω νὰ τοῦ δείξω βαμβάκουργῇ ὑφάσματα πρώτης ποιότητος, τὰ ὁποῖα ἔφερα ἀπὸ τὴν Γλασκώθην.

— Πήγαινε εἰς τὸ καλὸν μὲ τὰ ὑφάσματά σου. Δὲν μᾶς χρειάζονται.

— Ποῦ τὸ ἤξευρετε; ἀπαντᾷ ὁ Δόναλδ ἀπτόητος. Ἐπειτα ποῖος εἴθε σεις;

— Εἶμαι ὁ πρῶτος ὑπάλληλος τοῦ καταστήματος, ἀπαντᾷ βρενθυόμενος ὁ ὑπάλληλος καὶ ἀναμετρῶν διὰ τοῦ βλέμματός ἀπὸ κεφαλῆς μέχρι ποδῶν τὸν νεαρὸν Σκώτον, — ἀσχολία εἰς ἣν ὀλίγον ἐδαπάνησεν χρόνον, διότι ὁ ἥρωας ἡμῶν εἶνε βραχυσωμώτατος.

— Ἄ! εἴθε ὁ πρῶτος ὑπάλληλος; Λοιπὸν θέλετε νὰ ἴδῃτε τὰ ὑφάσματά μου;

— Δὲν ἔχω καιρὸν, φίλε μου. Πήγαινε εἰς τὸ καλόν, σοῦ τὸ λέγω ἄλλην μίαν φοράν.

— Ἐχετε ἄδικον, ἀπαντᾷ ὁ Δόναλδ, χάνετε εὐκαιρίαν σπανίαν. Αὐτὸ σᾶς λέγω μόνον.

— Πήγαινε εἰς τὴν εὐχὴν τοῦ Θεοῦ, γρύζει ὁ ὑπάλληλος, δὲν μᾶς χρειάζονται τὰ ὑφάσματά σου.

— Δὲν τὰ εἶδατε καὶ δι' αὐτὸ ὁμιλεῖτε κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον. Ἐάν τὰ ἰδῇτε, εἶμαι βέβαιος ὅτι θὰ ἀγοράσετε.

Καὶ λέγων ταῦτα ὁ Δόναλδ λύει ἡρέμα τὸ δέμα καὶ ἐκτείνει ἐπὶ τοῦ πρατηρίου τὰ δειγμάτα.

— Ἀδειαζέ μου τὴ γωνιά, ἐπαναλαμβάνει ὁ ὑπάλληλος, μᾶς ἐμποδίζεις ἀπὸ τὴν ἐργασίαν μας.

Ὁ Δόναλδ προσποιεῖται ὅτι δὲν ἀκούει. Ἐξακολουθεῖ νὰ ἐκδιπλώνῃ τὰ δειγμάτα, ἐπιφάτων ταῦτα διὰ νὰ δείξῃ τὴν λειότητά των πρὸς τὸν ὑπάλληλον. — Αὐτὸ τί σοῦ λέγει; φαίνεται λέγων πρὸς αὐτόν.

— Λαμβάνετε τὴν καλωσύνην νὰ παρατηρήσητε;

— Θὰ μ' ἀφήσης ἡσυχον, σοῦ λέγω; Πρώ-

1. Ἐκ τῆς «Παλιγγενεσίας».